

1. Korte typering van de organisatie

Duda Paiva Company (DPC) is het gezelschap rond de Braziliaans-Nederlandse danser en poppenspeler Duda Paiva. In de ruim tien jaar dat DPC bestaat, heeft het gezelschap zich ontwikkeld tot een multidisciplinaire theatergroep met internationale erkenning.

Missie

DPC maakt beeldend theater: een combinatie van dans en poppenspel en cross-overs met andere disciplines. Zowel op nationaal als op internationaal niveau werkt DPC samen met andere culturele organisaties, op zoek naar artistieke dialoog en kruisbestuiving. DPC stelt zich ten doel de kwaliteit en het idioom van het visueel theater verder te ontwikkelen en de publieke belangstelling voor de discipline te vergroten. DPC nodigt nieuw talent uit om samen te werken en te reageren. Op deze manier wordt het eigen werk fris en actueel gehouden en wordt kennis overgedragen.

Kernactiviteit

DPC maakt en speelt voorstellingen in theaters, op festivals, op binnen- en buitenlocaties, in Nederland en daar buiten.

Achtergrond

Paiva's dansachtergrond is van doorslaggevend belang geweest voor de specifieke manier waarop hij theater maakt en zijn poppen en objecten tot leven brengt. Zelf een gelauwerd danser (nominatie Zilveren Zwaan 2000), wil Duda Paiva moderne dans toegankelijk maken voor ongeoefende kijkers. Paiva wil communicatie met het publiek laten ontstaan door met behulp van poppen de vierde wand te doorbreken. Paiva wil nadrukkelijk geen "poppentheater" maken, maar dans met poppen, een unieke cross-over techniek, die hij in de jaren dat zijn gezelschap bestaat tot grote verfijning heeft weten te brengen.

Zijn benadering is puur fysiek. Hij manipuleert zijn poppen niet alleen met de hand, maar leent hen zijn hele lichaam, waarbij hij dan weer wel, dan weer niet zichtbaar als speler aanwezig is. Als geen ander weet Paiva zich op te delen in twee fysieke entiteiten: pop en speler.

In de 11 jaar van haar bestaan heeft DPC een plek verworven binnen het theater. Als één van de weinige theatermakers op het gebied van visueel theater in Nederland heeft Duda Paiva een duidelijk herkenbare eigen signatuur ontwikkeld, die ook internationaal erkenning heeft gekregen. Paiva is over de hele wereld een graag geziene gast; als maker op festivals en als docent op opleidingen. De specifieke manier van werken maakt dat DPC niet gebonden is aan één plek; de wereld is ons werkterrein. DPC speelt al jarenlang veelvuldig buiten onze landsgrenzen.

Quoted by Nigel Luck, Suspense London

"There is significant pleasure to be had in the sheer virtuosity of Duda Paiva's ability to operate puppets in unusual and often complex ways. It's often fascinating to watch the way in which he is able to split his focus, simultaneously playing a character and animating a puppet."

"The puppets themselves are carved from foam and, while simple, are sculptured in a grotesque manner to elicit an aching sympathy as well as repulsion. Structurally, they are designed to capture movement in very human ways with limbs that have a momentum of their own."

Paiva's skill as a dancer is characteristic of his approach to puppetry. In a memorable section, the artist lends his legs to Cle for her to dance and remember her ballerina days, resulting in a strange hybrid creature as the puppeteer's legs are appropriated by the puppet. The moment is at once joyful and horrifically sad. Duda Paiva's 'Bastard!' is where great puppet theatre meets great physical theatre, and existentialism to boot! "

2. Artistieke uitgangspunten, signatuur en beschrijving activiteiten

Artistieke uitgangspunten

DPC maakt toegankelijke en kwalitatief hoogwaardige voorstellingen voor volwassenen op het grensvlak van visueel theater en dans. Het werk van DPC kenmerkt zich door een oorspronkelijke, krachtige manipulatietechniek: 'The Object Score' (choreografie van danser en pop). Het gebruik van foamsculpturen stelt DPC in staat sprekende beelden neer te zetten, die een intieme brug slaan tussen spelers en publiek. De grote flexibiliteit van het materiaal - en daarmee het uitgebreide spectrum aan metamorfoses - zorgt ervoor dat zowel de makers als het publiek de ruimte krijgen om 'out of the box' te denken.

Duda Paiva: *"Onze voorstellingen zijn magische verhalen over mensen, over hun dromen, hun angsten, hun zoektocht naar liefde. Ze gaan over het gevecht met de wereld om ons heen en hoe wij daar onze weg in vinden. Door de abstractie van dans en het realisme van het object samen te brengen creëren we een magische wereld waarin alles mogelijk is, we tillen de poëtische verbeelding naar een nieuw en onvoorspelbaar niveau."*

Motivatie

Paiva's eigen zoektocht vindt haar oorsprong in zijn jeugd, toen hij zo'n last had van ooginfecties, dat hij soms moeite had zijn weg in de wereld te vinden - letterlijk. Een temporele blindheid in zijn jonge jaren maakte diepe indruk op Paiva, indsdien is hij blijven worstelen met de vraagstukken zien en gezien worden. Door te dansen met zijn eerste, levensgrote pop, Madame Porshia, ontdekte Paiva dat hij de vierde wand moeiteloos kon doorbreken, iets wat hem als danser niet eerder lukte. Het dansen met een pop werd voor Paiva een reactie op de moderne dans, die hij abstract ontoegankelijk vond voor grote groepen publiek. Vanaf dat moment besloot hij zijn carrière een andere richting te geven. Als danser was Paiva erop gefocust gezien te worden, terwijl de poppenspeler - traditioneel - juist niet zichtbaar moet zijn.

Waar hij de pop Porshia aanvankelijk gebruikte als verlengstuk van zichzelf, een tool om hem te helpen meer grip - meer zicht - op de wereld te geven, versmold Paiva in de loop van de tijd met het object zelf. Paiva: *"Om dit op een overtuigende manier op het toneel te zetten, dien je als performer los te komen van je eigen ego."* De danser ontwikkelt twee bewegingspatronen: één voor de pop en één voor zijn manipulator. Deze twee choreografieën liggen soms in elkaars verlengde en werken soms juist tegen elkaar in, waardoor de kijker twee levende entiteiten op het toneel ervaart.

Het grote verschil tussen de acteur en de pop is dat de ultieme uitdaging van de acteur is te sterven op het podium, terwijl dat van de pop is om te leven. Een pop begint dood. Door als speler je arm - als de injectiespuit van een hartchirurg - in het foam te steken, komt de pop tot leven. Door daar beweging aan toe te voegen stroomt het leven van het hart door de schuimrubberen aderen en ontstaat er een dialoog tussen performer en pop. Dit wordingsproces in combinatie met ruimte, licht en geluid zorgt ervoor dat het publiek de pop als levend ervaart. De pop beweegt en luistert naar het publiek dat hem vertelt of hij leeft. Een voorstelling is een dialoog van performer, pop en publiek.

Na afloop van iedere voorstelling wordt het publiek uitgenodigd op het toneel om de poppen aan te raken. Wanneer het publiek het materiaal voelt waar de poppen van gemaakt zijn, is het vaak nog meer verrast. Dat komt doordat zij op het toneel een persoonlijkheid tot leven zagen komen

en zich nu realiseren dat deze slechts bestond uit een stuk levenloos foam. Door de pop te demystificeren wordt de kracht van de magie vergroot.

Het (on)vermogen om te zien en de manier waarop wij gezien (willen) worden, zijn ook in de periode 2017-2020 terugkerende thema's in Paiva's werk.

Artistieke ambities 2017-2020

Creëren DPC maakt in 2017-2020 vier nieuwe producties en produceert één internationaal samenwerkingsproject. Voor de producties kiest Duda Paiva onderwerpen die dichtbij zijn eigen belevingswereld liggen en benadrukt hun actuele noodzaak. Met de inzet van poppen en objecten worden herkenbare, menselijke emoties uitvergroot en van een magische dimensie voorzien. Daarmee wil DPC haar publiek in het hart raken en direct tot de verbeelding spreken.

Versterken dramaturgie De producties van DPC kenmerkten zich tot nu toe als associatief en open voor interpretatie. Dit was van invloed op zowel het maakproces als het eindresultaat voor het publiek. Zonder de waarde van associatief creëren te verliezen, geven wij in de komende planperiode dramaturgie meer aandacht. Een eerste stap hebben we gemaakt bij Blind. Bij deze productie hebben we gewerkt met een maker /regisseur (de Australische Nancy Black) die het hele proces heeft begeleid. Daarnaast waren er nog twee adviseurs voor dramaturgie en beeld. Deze keuze had positieve gevolgen voor het resultaat. We willen deze aanpak voortzetten. Zeker nu Paiva gaat regisseren en niet meer de maker op de vloer is. De samenwerking met een dramaturg zal Paiva op nieuwe sporen zetten en inspireren. En Paiva zal de dramaturg vertrouwd maken met de specifieke zeggingskracht van de dans met foamsculpturen. Een artistieke wisselwerking die moet leiden tot een helder werkproces en resultaat voor het publiek.

Nieuwe verbindingen In de periode 2017-2020 gaat DPC nieuwe samenwerkingsverbanden aan: o.a. met makers uit Brazilië, Duitsland, België, Noorwegen en Nederland (REFUGEE BODY), met het Nederlands Blazers Ensemble (ZWIJNENMEER), met Stuffed Puppet Theatre (ROOM 5). Het werken met andere makers en disciplines zorgt voor artistieke uitdagingen, het verleggen van grenzen, reflectie, verrijking van het eigen idioom.

Hieronder beschrijven wij de projecten waarmee wij onze artistieke ambities voor 2017-2020 willen realiseren:

2017 PARADE VAN DE LEGENDES

Regie Duda Paiva

Spel o.a. Ester Natzijl, Ilija Surla

Doelgroep jeugd 9+

Lengte 60 minuten

Speelplekken 80 voorstellingen in theaters, scholen, festivals nationaal en internationaal

“De Grieken (...) meeslepend en verbijsterend voor jong en oud. (...) Prachtig spel, waarin dans en het bewegen van de pop een totale eenheid aangaan en een enorme energieke kracht krijgen.” Maarten Baanders, Cultuurpers 2014

Motivatie

Paiva: *“Toen ik voor MAAS TD een stuk voor kinderen ging maken, werd ik geconfronteerd met mijn eigen angst voor kinderen. In die tijd hield ik mij sterk bezig met de mythen voor de voorstellingen Bestiares en Break a Legend en dacht: waarom niet die korte gruwelijke verhalen ook vertalen voor kinderen, zodat ook zij bang worden. Maar wat bleek, zij werden niet bang, zij vonden het geweldig en cool. Door hun reactie ben ik opnieuw bezig met de mythen. Omdat het mooie oude verhalen zijn, die vol met archetypen zitten en een fantasierijke kijk geven op het mens-zijn, met al zijn falen. Met dat falen zijn kinderen op die leeftijd ook bezig. Waar ik in DE GRIEKEN - uit veiligheid - de afstand tussen spel en publiek in stand hield, wil ik bij PARADE een stap verder gaan. De poppen en spelers gaan in dialoog met het publiek, waarbij de poppen soms in de zaal zijn en de kinderen op het podium.”*

Concept

PARADE is een ‘CABRICUS’ (half cabaret, half circus), waarin een aantal mythologische figuren de arena betreedt en het jonge publiek confronteert met hun wonderlijke, soms wrede verhalen. De personages worden aangevoerd door Zeus, waarvan alleen zijn hoofd het toneel oprolt... in het hoofd zit een danser, die het hoofd manipuleert en laat praten met het publiek. Zeus is de MC/host van de CABRICUS; hij praat de verschillende verhalen aan elkaar en voorziet ze van commentaar. Hij nodigt de kinderen uit te reageren. Onder de losse verhalen ligt een terugkerend thema: “Wat je ziet is niet wat je krijgt”.

Het thema ‘zelfbeeld’ en hoe je overkomt op de wereld om je heen is een universeel gevoel, actueel onderwerp voor de doelgroep van PARADE VAN DE LEGENDES: kinderen vanaf 9 jaar. Ook zij worstelen met de vraag wie zij zijn en hoe zij overkomen op anderen. En hoe zij zichzelf het beste kunnen presenteren. In de voorstelling krijgen zij een antwoord op hun vraag: “Je bent goed zoals je bent.”

Verhaallijnen

1. Eco en Narcissus

Twee jongeren: Eco en Narcissus. Zij houdt van hem... hij houdt van zichzelf. Zij communiceren met elkaar via mobieltjes, sturen elkaar beelden van zichzelf. Deze ‘selfies’ zijn de moderne versie van (zelf)bedrog; een zo mooi mogelijk beeld van onszelf. Maar wie zijn we echt?

2. Koningin Lamia

Lamia worden opgevoerd in een kooi. Zij lijkt een lief en fragiel vrouwtje en het is daarom moeilijk voor te stellen dat er een groot gevaar in haar schuilt... Maar Lamia houdt erg van kinderen. Ze lust ze rauw!

3. Centaur

Centaur is half-mens, half-paard. Hij is wild, agressief, trapt met al zijn benen iedereen van zich af... maar eigenlijk, heel diep van binnen, is hij verschrikkelijk eenzaam. Tot een vlinder zijn kooi in fladdert en het onschuldige kind in hem wekt.

4. Minotaurus

De Minotaurus leeft opgesloten in een doolhof. Eén keer in de zoveel tijd worden kinderen als voedsel het doolhof in gedreven. Wie eenmaal binnen is, kan de uitgang niet meer vinden. Ariadne en Theseus proberen de Minotaurus te verslaan.

Bij PARADE VAN DE LEGENDES wordt een educatief pakket gemaakt ter voorbereiding en verwerking van de voorstelling op school. In een workshop krijgen kinderen de ruimte om zichzelf te uiten via de poppen en dans. Zelfbeeld en het beeld van de ander zijn leidende thema's in de workshop.

2018 ZWIJNENMEER

Coproductie DPC en Nederlands Blazers Ensemble [NBE]

Muziek Tchaikovsky

Libretto/adaptatie NBE

Aanvullende soundscape Wilco Alkema

Doelgroep volwassenen

Lengte 1 uur 15 minuten

Regie Duda Paiva

Spel o.a. Augusto Valença, Ester Natziij, Ilija Surla

Aantal / speelplekken grote versie met 18 musici 16 keer te zien in theaters, op festivals
kleine versie zond live muziek 30 keer in theaters, op festivals

Motivatie

Paiva: "*Met ZWIJNENMEER gaat een lang gekoesterde droom in vervulling. Ik wilde al langer werken met klassieke muziek en een orkest. Met het Nederlands Blazers Ensemble heb ik mijn match gevonden. De groep is gewend te acteren naast het musiceren en is - net als ik - geïnteresseerd in het maken van cross-over producties. Klassieke muziek voegt poëzie toe aan de dans en aan de bewegingen van de poppen. Ik wil de dialoog zoeken tussen dans, poppenspel en de muziek. En tussen de dansers en de muzikanten. Het oorspronkelijke verhaal van Tchaikovsky inspireert mij; het leent zich goed voor een actuele, fantasievolle interpretatie.*"

Concept

ZWIJNENMEER is een geestige, interpretatie van het beroemde ballet Het Zwanenmeer van Tchaikovsky. In deze versie dartelen vier zwijnen dartelen over het toneel. Zij denken dat zij mooi, elegant, en wendbaar zijn. Als plotseling een echte zwaan in hun midden verschijnt, keert het lot en worden de zwijnen geconfronteerd met de harde, vreselijke realiteit van hun eigen natuur.

In Zwijnenmeer bundelen NBE en DPC hun theatrale middelen. De muziek van Tchaikovsky is rijk aan nuances en lagen, waardoor het spel met de poppen een extra verfijning kan krijgen en waardoor de theatrale zeggingskracht kan worden vergroot. De muziek zal aan de ene kant worden ingezet om tegenspel te geven; anderzijds zal de muziek de poppen leven inblazen, de illusie vergroten en de virtuositeit van het poppenspel versterken. Het doel is een samenspel te vinden tussen muziek en poppenspel dat de intrinsieke poëzie, humor en visuele impact op een hoger niveau tilt.

ZWIJNENMEER wordt DPC's eerste grote zaalproductie; wij verwachten dat de theatrale kracht van de dans en poppen sterk genoeg is om ook het grote zaal publiek tot op de achterste rijen te bereiken.

Werkwijze

Naar aanleiding van gesprekken tussen Bart Schneemann en Duda Paiva en in samenwerking met de dramaturg, wordt de verhaallijn voor poppen, dansers, muziek en vormgeving vastgesteld. De componist gaat aan het werk met de originele versie en brengt deze terug naar een compositie voor 18 musici. Als de muziek bewerkt is en op band staat, gaat Paiva in zijn atelier met de dansers en de poppen werken aan de scènes. Schneemann komt regelmatig langs om het proces te volgen. De laatste twee weken komen dansers, en poppen en de musici bij elkaar en wordt de voorstelling gemonteerd.

2019 ROOM 5

coproductie van DPC met Stuffed Puppet Theatre en Nordland Visuel Theatre [Noorwegen]

Regie Neville Tranter

Choreografie/spel Duda Paiva

Doelgroep volwassenen

Lengte 1 uur

Aantal / speelplekken 80 keer in theaters en op festivals nationaal en internationaal

Motivatie

Paiva: "Met ROOM 5 wil ik een hommage brengen aan mijn oude leermeester, Neville Tranter. Het is een spannend verhaal met veel lagen. Niets is wat het op het eerste gezicht lijkt te zijn. Dat vreemde inspireert mij. ROOM 5 heeft veel tekst. De uitdaging is om deze tekstscènes deels te vertalen naar dans. Ook wil ik graag een keer met meerdere poppen tegelijk werken. Het zijn stuk voor stuk gekke personages en zelfs de poppenspeler speelt een (dubbel)rol."

Concept

ROOM 5 is een 'over the top', macaber drama dat zich voltrekt in een psychiatrische inrichting. Een voorstelling vol grappige situaties over role-play, meervoudige persoonlijkheidsstoornissen en therapeutische behandelingen. De personages in het verhaal hebben allemaal een dubbele agenda en laten aan elkaar en aan het publiek slechts delen van de waarheid zien. Dit vervreemdende verhaal handelt over zelfbeeld en het beeld dat je van jezelf laat zien en ook over het beeld dat je - bewust - niet wilt laten zien, een thema dat onder alle voorstellingen van DPC ligt.

2020 ALAIR GOMES – Symphony of Erotic Icons

Regie Duda Paiva

Doelgroep volwassen

Aantal / speelplekken 80 keer in theater, festivals, musea

Motivatie

Paiva: "In Brazilië zag ik onlangs een expositie over het werk en leven van fotograaf Alair Gomes. Ik werd direct enthousiast over de foto's die hij in series plaatste. Het zijn ritmische sequenties, een soort 'visuele muziek'. Toen ik mij verder in het werk verdiepte, ontdekte ik dat Gomes zijn werk inderdaad componeerde alsof het muziek was. Het werk 'Symfonie van erotische iconen' bijvoorbeeld, bestaat uit bijna 2000 foto's verdeeld over vijf 'bewegingen': Allegro, Andantino, Andante, Adagio en Finale. Ik voel me uitgedaagd op basis van de foto's choreografieën te maken, de beweging die al in de foto's zit af te maken en voort te zetten."

Concept

Het werk van Alair Gomes was zeer omstreden in zijn geboorteland Brazilië. De openlijk homoseksuele fotograaf werd op 71-jarige leeftijd vermoord. Tegenwoordig wordt Alair Gomes gezien als één van de meest originele en vooruitstrevende fotografen van de laatste decennia. Nu pas krijgt de kunstenaar erkenning in zijn eigen stad, Rio de Janeiro, in de vorm van een overzichtstentoonstelling.

Gomes fotografeert zijn mannelijke modellen anoniem; vanuit de veilige haven van zijn appartement. Hij is een voyeur. Tot hij op een dag al fotograferend de trap naar beneden afdaald en oog in oog komt te staan met zijn model. De voyeur wordt openlijk observator. Hij onthult zichzelf, geeft zichzelf bloot als bewonderaar en als homoseksueel. Voor deze dappere poging om contact te maken met het object van zijn begeerte betaalt Gomes met zijn leven.

De aanwezigheid van Gomes zal symbolisch worden vormgegeven met behulp van een drone die over het toneel vliegt en in- en uitzoomt op de poppen en dansers op het toneel.

Voor deze productie wordt contact onderhouden met Eder Chiodetto, curator van de overzichtstentoonstelling van Gomes die internationaal vertoond wordt en naar alle waarschijnlijkheid in het FOAM Instituut voor Fotografie in Nederland te zien zal zijn.

2017-2019 REFUGEE BODY

internationaal samenwerkingsproject met o.a. Korzo [Nederland], Nordland Visual Theatre [Noorwegen], Focus cie dança [Brazilië]

Regie Duda Paiva

Soundscape Wilco Alkema

Lengte 1 uur 15 minuten

Aantal / speelplekken de voorstelling 5 keer op festivals in 5 verschillende landen; Nederland, Noorwegen, Brazilië, België en Duitsland. De solo's worden in elke land afzonderlijk gespeeld worden. De Nederlandse solo denken wij 20 keer te spelen op festivals.

Motivatie

Paiva: *“Enige tijd geleden zag ik een film over de dj Alok Petrillo die naar de diepere delen van het Amazonegebied trok. Hij wilde zich laten inspireren door de Indigo's die daar nog leven; ver weg van onze westerse maatschappij en dichtbij de natuur. Toen ik de film zag en de muziek hoorde, dacht ik: dat wil ik ook! Ik was geraakt door de manier waarop de mensen uit die stam met elkaar omgaan, hun rituelen, hun directe verbinding met de natuur, spiritualiteit en de rijke zeggingskracht van zowel hun muziek, dans als de versiering van hun lichaam in de vorm van tattoos, sieraden, hoofdtooien en kleding. Met REFUGEE BODY wil ik de waarde van deze oude culturen laten zien en ook hoe ver wij daarvan afgedreven zijn. Wij vervuilen de planeet en denken alleen nog maar in termen van uiterlijk en materialisme. De clash tussen de oorspronkelijke Indigo-cultuur en die van westerse samenlevingen wil ik vormgeven met inbreng van makers uit verschillende landen.”*

Concept

REFUGEE BODY gaat over de manier waarop een inheemse bevolkingsgroep met elkaar om gaat; over hun oude rituelen, spiritualiteit, morele waarden en respect voor elkaar. Waar onze westerse cultuur gebaseerd is op kapitalistische motieven, staat de inheemse (indianen)cultuur nog dicht bij de natuur. Paiva neemt zijn publiek mee naar de oorsprong en toont hen de clash tussen waar wij vandaan komen en waar wij ons nu bevinden. De oerbewoner als reflectie van ons (oorspronkelijke) zelf. De voorstelling gaat over een inheemse familie: de vader, de moeder, de grootvader, twee kinderen. De verhalen van de afzonderlijke familieleden worden uitgewerkt door geselecteerde dansgezelschappen uit verschillende landen.

Werkwijze

REFUGEE BODY is een internationaal samenwerkingsproject waarbinnen Paiva zijn specifieke manipulatietechniek overdraagt op dansers uit verschillende landen. Voor dit project is het van belang dat de dansers ook zelf willen maken. Samen met hen komt hij tot één gezamenlijke productie. Gezocht wordt naar een universele (beeld)taal die de cultuurverschillen overstijgt.

In een vierdaagse auditie maken de dansers kennis met de basistechniek en worden per gezelschap één of twee dansers geselecteerd. In nog eens drie weken wordt gewerkt aan een korte voorstelling van 15 minuten. Paiva coacht daarbij de makers. In totaal worden vijf solo's

gecreëerd, in verschillende landen. De resultaten worden uiteindelijk samengevoegd tot één avondvullende voorstelling, onder regie van Duda Paiva.

De dansgroepen werken afzonderlijk aan de verhalen van hun 'refugee body'. Iedere groep krijgt één pop (één van de vijf familieleden) en een specifiek aandachtspunt met betrekking tot de inheemse cultuur: respect, rituelen, geloof, samenleving, oorlog. Paiva creëert zelf de poppen waarmee de groepen gaan werken. Elk familielid krijgt een dier of object mee dat ook door de danser zal worden gemanipuleerd. Daarnaast zal ieder karakter geconfronteerd worden met voor hem/haar onbekende, westerse objecten.

Research en verslag

Voor REFUGEE BODY zal worden samengewerkt met twee researchers: Ronaldo Queiroz (BR Fortaleza) en Andreia Duarte de Figueiredo (BR Belo Horizonte), beide gepromoveerd op hun onderzoek naar de Indigo-cultuur. Alle twee hebben zij eerder een training van Paiva gevolgd als poppenspeler en zijn dus goed bekend met zijn werk.

Van het project wordt een verslag gemaakt, waarin de verschillende makers hun ervaringen delen en met elkaar in discussie gaan over zowel het onderwerp als de techniek.

Verkoop en speelplekken.

De verkoop in Nederland doen we samen met Frontaal. De internationale verkoop doen we zelf en in samenwerking met onze coproductanten. Onze producties zijn niet verbonden aan specifieke speelperiodes. Door de jaren zijn we gewend om in te spelen op de vraag vanuit de markt.

In Nederland zijn beoogde speelplekken o.a. Theater De Lieve Vrouw- Amersfoort, Stadsschouwburg Utrecht, Schouwburg Amstelveen, Theater Bellevue - Amsterdam, Korzo - Den Haag, Maaspodium- Rotterdam, Ins Blau- Leiden, ECI-Roermond, Verkadefabriek - Den Bosch, Stadsschouwburg Groningen, Schouwburg Arnhem, De Blauwe Kei - Veghel, Deventer Schouwburg, De Verbeelding - Purmerend, De Lawei - Drachten, De Meerse - Hoofddorp, Cool - Heerhugowaard, Odeon - Zwolle, Tilburgse Theaters, De Nieuwe Kolk - Assen, De Kring - Roosendaal, Theater Winsinghhof - Roden.

Nederlandse festivals o.a. Spoffin - Amersfoort, Limburg Festival, Reuring - Purmerend, Oerol - Terschelling, Pop Arts - Amsterdam, int Poppen - Meppel,

Internationaal zijn de beoogde plekken

Duitsland o.a. Westwind [Düsseldorf], Fidena [Bochem], Imaginale [Stuttgart, Mannheim], Festival Nurnberg, Fürth, Erlangen

Noorwegen o.a. International festival [Stamsund], Riksteatret [Oslo]

Verenigd Koninkrijk o.a. Manipulate [Edinburg], Bristol festival of Puppetry [Bristol], Suspense [London]

Frankrijk o.a. verschillende theater in het land, Festival des Theatres de Marionnettes [Charleville-Mézières], Mimos [Perigeux]
België Figuma [Eupen], Festival Découvertes, Images, Marionnettes [Tournai]
Italië o.a. Teatro della Tosse [Genova]
Polen o.a. Bialystok Festival, Kontrapunkt [Szczecin]

scènefoto BLIND

Ondernemerschap

4a bedrijfsvoering en financiering

Duda Paiva Company [DPC] is een ad-hoc gezelschap met structureel werk. Dit structureel werk is ontstaan door: 1. spelen van producties in het buitenland, 2. het langer op het repertoire houden van producties waardoor er snel ingespeeld kan worden op vraag vanuit de markt en 3. het regelmatig maken van solo's.

DPC is een klein, hecht team van zzp-ers die hun hart en ziel verbonden hebben aan het gezelschap en aan het werk van de maker Duda Paiva. Dit team wordt aangestuurd door een artistiek leider en een zakelijk leider. Daarboven zit een bestuur op afstand, dat een toezichthoudende functie heeft.

Deze bedrijfsvoering past bij de huidige status en werkwijze als ad-hoc gezelschap. Om groei, zowel artistiek als bedrijfsmatig, mogelijk te maken, is het van belang deze bedrijfsvoering onder de loep te leggen en de langere termijn als uitgangspunt te nemen. Missie en ambitie worden leidraad. De taken en verantwoordelijkheden van het bestuur worden gherdefinieerd, waarbij de Code of Cultural Governance wordt gevolgd. Hieruit volgt ook een herdefiniëring van de taken en verantwoordelijkheden van het management-team. Dit proces wordt in 2016 gestart en is vanaf 2017 operabel.

De overhead, producties en tournees worden gefinancierd door een mix van publieksinkomsten, bijdrage van internationale co-producenten en subsidies. De subsidies van FPK dekken een deel van de kosten van het maakproces en een deel van de kosten van tournee in Nederland. Daarnaast doen we af en toe een beroep op een bijdrage in de reis/transportkosten voor een bijzondere buitenlandse tournee. Van de gemeente Amersfoort krijgen we een bijdrage in de huisvestingskosten van het atelier. De resterende huisvestingskosten worden gehaald uit verhuur van de ruimte aan derden. De inrichting en het groot onderhoud wordt gedekt met bijdragen uit private fondsen.

Om de groei en continuïteit bedrijfsmatig en artistiek mogelijk te kunnen maken, is het van belang dat ook financieel de langere termijn gedekt is. Hierin blijft de mix publieksinkomsten, subsidie en bijdrage co-producenten leidend.

Voorop staat het verwerven van eigen inkomsten. De eigen inkomsten zijn de laatste jaren gemiddeld 61% van de totale inkomsten. Hiervan komt 50% uit publieksinkomsten buitenland. De komende periode verschuift de focus naar meer producties, wat van invloed zal zijn op de inkomsten. Tijd kan je maar één keer uitgeven. Het is dus van belang in beweging te blijven en te onderzoeken waar vernieuwing en verbreding van de markt te vinden is. In doelgroepen [jeugd], in speelplekken [theaters én festivals], maar ook door commercieel durven te werken, zoals acts ontwikkelen voor bedrijfsevenementen.

Daarnaast vinden wij het van belang dat investeringen en dus producten een langer leven hebben. Oude voorstellingen kunnen nieuwe voorstellingen mede mogelijk maken. *Angel* [2004] is tijdloos en speelt nog steeds. Naast deze productie blijven de komende periode

Bastard!, *Break a Legend* en *Blind* op het repertoire staan. Deze producties spelen minimaal kostendekkend en maken geen onderdeel uit van de subsidie.

Poppen krijgen een tweede leven. Ze worden hergebruikt en ingezet in nieuwe projecten. De productie *Break a Legend* uit 2013 is gemaakt voor de festivals met poppen uit 10 jaar voorstellingen. Of *Porshia*, Paiva's eerste pop, zij was gastvrouw in DansClick 2012, speelde in 2013 in *Break a Legend*, zal in 2018 acte de presence geven in het *Zwijnenmeer*. Zij heeft een eigen FB pagina.

Het zijn met name buitenlandse co-producenten die financieel bijdragen aan de producties. Het verschilt per project welke partner we nodig hebben en welk land interessant is voor de ontwikkeling en afzetmogelijkheden van het project. Ook aan co-producen geven we een bepaalde mate van continuïteit. Op dit moment is het Nordland Visual Theatre NO een constante partner. Na een eerste samenwerking bij *Blind* zijn zij betrokken bij de nieuwe projecten *Refugee Body* en *Room 5*.

Het team en de overhead blijven klein. De mensen die verantwoordelijk zijn voor de dagelijkse bedrijfsvoering krijgen, als zij dit willen, een vast contract. Alle anderen blijven zzp-er. De kosten voor de Laswerkplaats, het atelier, wordt ook de komende periode gedekt uit een mix van gemeentelijke subsidie, inkomsten uit verhuur en bijdragen uit private fondsen.

4b. publieksbenadering

DPC vindt haar publiek in het kleine zalencircuit van de theaters en schouwburgen, op festivals buiten en op locatie, en op scholen. Zowel nationaal als internationaal. Wij doen dat met kwalitatief hoogwaardige voorstellingen, acts en workshops waarmee een zo breed mogelijk publiek bereikt wordt.

De afgelopen jaren speelden we gemiddeld 89 voorstellingen met een gemiddeld bezoekerscijfer van 12.112 per jaar, gemiddeld 136 bezoekers in elke voorstelling.

Het DPC publiek, nationaal en internationaal, bestaat uit:

- fans van het werk van DPC
- fans van beeldend theater, dans en poppentheater.
- omdat de producties discipline overstijgend zijn, trekken wij ook publiek uit andere disciplines als mime, muziek, beeldende kunst, nieuwe media.
- incidenteel theater- en festivalpubliek dat toevallig bij één van onze voorstellingen terecht komt.
- jeugd 9+ en hun begeleiders
- ons eigen netwerk, onze vrienden, kennissen en familieleden
- professionals: makers, producenten, programmeurs, recensenten
- studenten van theateropleidingen.

DPC publiek is betrokken.. Een DPC voorstelling is een feestje dat nog doorgaat na het slotakkoord. Continuïteit bereiken we door:

- *de sociale media door Facebook, Twitter, Instagram, maar ook de site, actief te gebruiken.*
- *het publiek live te ontmoeten en deelgenoot te maken van wie we zijn en wat doen.*
 - wij nodigen het publiek na afloop van de voorstelling uit voor een 'touch de poppen' - wij geven door middel van de inleidingen een kijkje in de keuken van DPC, waardoor het publiek kennismakt met het gezelschap - er zijn nagesprekken over de voorstellingen - we geven workshops aan leerlingen van het basisonderwijs, voortgezet onderwijs en professionals.
 - 'touch de poppen' is opgenomen bij de prestatiegegevens/activiteiten omdat het een wezenlijk onderdeel uitmaakt onze activiteiten. Dit moment kan soms wel 30 minuten duren.
- *het creëren van verbindingen tussen de verschillende publieksgroepen.* Wij brengen ons festivalpubliek op de hoogte van voorstellingen in de theaters en vice versa.
- *we geven onze relatie met het publiek een gezicht.*
 - in het project 'ik en een pop' verzamelen wij op Instagram de foto's die na afloop van een voorstelling gemaakt worden tijdens 'touch de poppen'. Hiermee is in 2015/16 voorzichtig een begin gemaakt. Wij zitten in de testfase en zijn aan het uitvinden wat de beste manier is, en of Instagram inderdaad het beste kanaal is. Het doel is dat 'ik en een pop' een vast onderdeel van de marketing wordt.

DPC publiek is divers

De voorstellingen trekken een breed publiek, gevarieerd in leeftijd en culturele achtergrond. Van invloed hierop zijn de universele taal en daarmee de toegankelijkheid van de producties, de buitenlandse inbedding van het werk en de samenwerking met mensen met verschillende culturele achtergronden.

Wij maken naast ons werk voor volwassenen, gericht voorstellingen voor de jeugd en kunnen daarmee een verbinding met het onderwijs houden.

Jeugd 9+

- *De Grieken* gemaakt i.s.m. MAAS theater dans was een bijzonder eerste kennismaking met de jeugd 9+. Door **een tweede jeugdvoorstelling, Parade van de legendes**, te maken, geven we deze leeftijdsgroep een zekere mate van continuïteit.
- *De Grieken* was ook onze eerste contact met het basisonderwijs. Het geven van schoolvoorstellingen, maar ook de workshops zijn goed bevallen. Daar blijven we mee doorgaan.
- Wij hebben een **speciaal lesproject [korte voorstelling en workshop]** gemaakt voor basisscholen, dat in 2017 onderdeel is van het scholenaanbod Den Haag van Korzo. Dit project wordt ook aan andere basisscholen buiten Den Haag aangeboden.
- Waar mogelijk betrekken jongeren bij onze reguliere voorstellingen, eventueel in combinatie met een workshop. Het project voor Holland Dance in 2014, waarbij de leerlingen 's morgens een workshop volgden en 's aonds de voorstelling *Angel* zagen, geldt voor ons als voorbeeld.
- Door de samenwerking met Frontaal hebben we een ingang in het BO en VO en geven wij ook **schoolvoorstellingen**.

Meer publiek door coproductie.

Samenwerking is de basis van waaruit DPC werkt. Door samen te werken met andere organisaties, is het mogelijk nieuwe doelgroepen en nieuwe speelplekken te benaderen. Daarom zijn bijna al onze producties, coproducties.

In Nederland wordt door de samenwerking met Korzo de lijn met het danspubliek levend gehouden. Door de samenwerking met MAAS TD, heeft DPC de jeugd ontdekt. De komende periode gaan we dankzij een samenwerking met het Nederlands Blazers Ensemble [NBE] het publiek van de klassieke muziek en grote zaal ontdekken.

Bij internationale coproducties zijn een tournee en hoe publiek te bereiken, gespreksonderwerpen voor we met elkaar in zee gaan. Soms moeten we ook eerst ervaren, hoe spelen in een bepaald land werkt. Daarom is het van belang voor langere termijn een samenwerking aan te gaan. Alleen door continuïteit te creëren, is het mogelijk een publiek op te bouwen.

In die zin is het buitenland niet anders dan in Nederland, als speler, als groep wil je de relatie met een publiek opbouwen, verstevigen en behouden. Onze ervaring is nog steeds dat persoonlijk contact - één op één en liefst live - het beste werkt. Ondanks [of misschien dankzij] de kracht van de sociale media. Dit geldt voor zowel onze relatie met de podia als met het publiek.

tot slot

De nadruk komt naast verkoop steeds meer op marketing en publieksbereik te liggen. Wij willen in beweging blijven, inspelen op veranderingen in de maatschappij en in het culturele veld, en andere keuzes durven te maken. Om te kunnen inspelen op de veranderingen en ontwikkelingen en daar gericht mee aan het werk te gaan, is het van belang dat het team wordt uitgebreid, met iemand die zich speciaal met marketing en communicatie gaat bezighouden.

3. Plaats in het veld

“Duda Paiva vertegenwoordigt een unieke stem in het theaterlandschap. Hij combineert op eigen wijze dans met objecten en poppenspel tot een originele vorm van hedendaags danstheater. Hij vermaakt het publiek, terwijl hij ze tegelijkertijd uitdaagt. Zijn werk spreekt daarin een universele taal en wordt tot over de landsgrenzen heen vertoond.”

Dit was in 2011 de motivatie van de toekenning van het Cultuurfonds Theater Stipendium aan aan Duda Paiva. En deze motivatie typeert nog steeds de plaats die Paiva inneemt binnen het diverse pallet van podiumkunsten.

Zijn werk is relevant voor de ontwikkelingen binnen het hedendaagse internationale poppentheater. Die ontwikkeling is op gang gekomen door een andere benadering van het materiaal en de toevoeging van dans aan het manipuleren van een pop, waardoor het spanningsveld tussen performer vergroot wordt. Belangrijker in deze ontwikkeling is echter dat Paiva de verbinding zoekt met andere vormen en technieken, discipline-overstijgend werkt. Wat niet alleen het poppenspel rijker maakt, maar deze vorm ook toegankelijk maakt voor andere disciplines. Daarom wordt hij regelmatig uitgenodigd om workshops te geven en wordt hij gevraagd om producties te regisseren.

Dezelfde relevantie is er in Nederland, maar hier vullen we vooral een *niche*. Hoewel voorstellingen met poppen en objecten krachtige theatrale beelden opleveren, zijn slechts enkele makers actief op dit terrein en vormen ze zelfs binnen het beeldend theater een kleine groep. In feite is dit binnen de dans nog meer aan de hand, daar zijn we uniek. Het gegeven dat we een niche vullen, geeft ons echter ook de vrijheid om door alle disciplines heen te bewegen. Het is dus niet vreemd dat we de ene dag de openingsvoorstelling van een poppenfestival zijn en de volgende dag een dansfestival afsluiten. Of dat we in de Nederlandse theaterbrochures de voorstellingen zowel onder de kopjes dans, theater als beeldend theater terugvinden. Zoals het werk van DPC midden in het veld staat, zo staat DPC ook midden in de wereld, midden tussen het publiek. Dynamisch, toegankelijk, grenzeloos.

scènefoto Medusa / Break a Legend

Ondernemerschap

4a bedrijfsvoering en financiering

Duda Paiva Company [DPC] is een ad-hoc gezelschap met structureel werk. Dit structureel werk is ontstaan door: 1. spelen van producties in het buitenland, 2. het langer op het repertoire houden van producties waardoor er snel ingespeeld kan worden op vraag vanuit de markt en 3. het regelmatig maken van solo's.

DPC is een klein, hecht team van zzp-ers die hun hart en ziel verbonden hebben aan het gezelschap en aan het werk van de maker Duda Paiva. Dit team wordt aangestuurd door een artistiek leider en een zakelijk leider. Daarboven zit een bestuur op afstand, dat een toezichthoudende functie heeft.

Deze bedrijfsvoering past bij de huidige status en werkwijze als ad-hoc gezelschap. Om groei, zowel artistiek als bedrijfsmatig, mogelijk te maken, is het van belang deze bedrijfsvoering onder de loep te leggen en de langere termijn als uitgangspunt te nemen. Missie en ambitie worden leidraad. De taken en verantwoordelijkheden van het bestuur worden gherdefinieerd, waarbij de Code of Cultural Governance wordt gevolgd. Hieruit volgt ook een herdefiniëring van de taken en verantwoordelijkheden van het management-team. Dit proces wordt in 2016 gestart en is vanaf 2017 operabel.

De overhead, producties en tournees worden gefinancierd door een mix van publieksinkomsten, bijdrage van internationale co-producenten en subsidies. De subsidies van FPK dekken een deel van de kosten van het maakproces en een deel van de kosten van tournee in Nederland. Daarnaast doen we af en toe een beroep op een bijdrage in de reis/transportkosten voor een bijzondere buitenlandse tournee. Van de gemeente Amersfoort krijgen we een bijdrage in de huisvestingskosten van het atelier. De resterende huisvestingskosten worden gehaald uit verhuur van de ruimte aan derden. De inrichting en het groot onderhoud wordt gedekt met bijdragen uit private fondsen.

Om de groei en continuïteit bedrijfsmatig en artistiek mogelijk te kunnen maken, is het van belang dat ook financieel de langere termijn gedekt is. Hierin blijft de mix publieksinkomsten, subsidie en bijdrage co-producenten leidend.

Voorop staat het verwerven van eigen inkomsten. De eigen inkomsten zijn de laatste jaren gemiddeld 61% van de totale inkomsten. Hiervan komt 50% uit publieksinkomsten buitenland. De komende periode verschuift de focus naar meer producties, wat van invloed zal zijn op de inkomsten. Tijd kan je maar één keer uitgeven. Het is dus van belang in beweging te blijven en te onderzoeken waar vernieuwing en verbreding van de markt te vinden is. In doelgroepen [jeugd], in speelplekken [theaters én festivals], maar ook door commercieel durven te werken, zoals acts ontwikkelen voor bedrijfsevenementen.

Daarnaast vinden wij het van belang dat investeringen en dus producten een langer leven hebben. Oude voorstellingen kunnen nieuwe voorstellingen mede mogelijk maken. *Angel* [2004] is tijdloos en speelt nog steeds. Naast deze productie blijven de komende periode

Bastard!, *Break a Legend* en *Blind* op het repertoire staan. Deze producties spelen minimaal kostendekkend en maken geen onderdeel uit van de subsidie.

Poppen krijgen een tweede leven. Ze worden hergebruikt en ingezet in nieuwe projecten. De productie *Break a Legend* uit 2013 is gemaakt voor de festivals met poppen uit 10 jaar voorstellingen. Of *Porshia*, Paiva's eerste pop, zij was gastvrouw in DansClick 2012, speelde in 2013 in *Break a Legend*, zal in 2018 acte de presence geven in het *Zwijnenmeer*. Zij heeft een eigen FB pagina.

Het zijn met name buitenlandse co-producenten die financieel bijdragen aan de producties. Het verschilt per project welke partner we nodig hebben en welk land interessant is voor de ontwikkeling en afzetmogelijkheden van het project. Ook aan co-producen geven we een bepaalde mate van continuïteit. Op dit moment is het Nordland Visual Theatre NO een constante partner. Na een eerste samenwerking bij *Blind* zijn zij betrokken bij de nieuwe projecten *Refugee Body* en *Room 5*.

Het team en de overhead blijven klein. De mensen die verantwoordelijk zijn voor de dagelijkse bedrijfsvoering krijgen, als zij dit willen, een vast contract. Alle anderen blijven zzp-er. De kosten voor de Laswerkplaats, het atelier, wordt ook de komende periode gedekt uit een mix van gemeentelijke subsidie, inkomsten uit verhuur en bijdragen uit private fondsen.

4b. publieksbenadering

DPC vindt haar publiek in het kleine zalencircuit van de theaters en schouwburgen, op festivals buiten en op locatie, en op scholen. Zowel nationaal als internationaal. Wij doen dat met kwalitatief hoogwaardige voorstellingen, acts en workshops waarmee een zo breed mogelijk publiek bereikt wordt.

De afgelopen jaren speelden we gemiddeld 89 voorstellingen met een gemiddeld bezoekerscijfer van 12.112 per jaar, gemiddeld 136 bezoekers in elke voorstelling.

Het DPC publiek, nationaal en internationaal, bestaat uit:

- fans van het werk van DPC
- fans van beeldend theater, dans en poppentheater.
- omdat de producties discipline overstijgend zijn, trekken wij ook publiek uit andere disciplines als mime, muziek, beeldende kunst, nieuwe media.
- incidenteel theater- en festivalpubliek dat toevallig bij één van onze voorstellingen terecht komt.
- jeugd 9+ en hun begeleiders
- ons eigen netwerk, onze vrienden, kennissen en familieleden
- professionals: makers, producenten, programmeurs, recensenten
- studenten van theateropleidingen.

DPC publiek is betrokken.. Een DPC voorstelling is een feestje dat nog doorgaat na het slotakkoord. Continuïteit bereiken we door:

- *de sociale media door Facebook, Twitter, Instagram, maar ook de site, actief te gebruiken.*
- *het publiek live te ontmoeten en deelgenoot te maken van wie we zijn en wat doen.*
 - wij nodigen het publiek na afloop van de voorstelling uit voor een 'touch de poppen' - wij geven door middel van de inleidingen een kijkje in de keuken van DPC, waardoor het publiek kennismakt met het gezelschap - er zijn nagesprekken over de voorstellingen - we geven workshops aan leerlingen van het basisonderwijs, voortgezet onderwijs en professionals.
 - 'touch de poppen' is opgenomen bij de prestatiegegevens/activiteiten omdat het een wezenlijk onderdeel uitmaakt onze activiteiten. Dit moment kan soms wel 30 minuten duren.
- *het creëren van verbindingen tussen de verschillende publieksgroepen.* Wij brengen ons festivalpubliek op de hoogte van voorstellingen in de theaters en vice versa.
- *we geven onze relatie met het publiek een gezicht.*
 - in het project 'ik en een pop' verzamelen wij op Instagram de foto's die na afloop van een voorstelling gemaakt worden tijdens 'touch de poppen'. Hiermee is in 2015/16 voorzichtig een begin gemaakt. Wij zitten in de testfase en zijn aan het uitvinden wat de beste manier is, en of Instagram inderdaad het beste kanaal is. Het doel is dat 'ik en een pop' een vast onderdeel van de marketing wordt.

DPC publiek is divers

De voorstellingen trekken een breed publiek, gevarieerd in leeftijd en culturele achtergrond. Van invloed hierop zijn de universele taal en daarmee de toegankelijkheid van de producties, de buitenlandse inbedding van het werk en de samenwerking met mensen met verschillende culturele achtergronden.

Wij maken naast ons werk voor volwassenen, gericht voorstellingen voor de jeugd en kunnen daarmee een verbinding met het onderwijs houden.

Jeugd 9+

- *De Grieken* gemaakt i.s.m. MAAS theater dans was een bijzonder eerste kennismaking met de jeugd 9+. Door **een tweede jeugdvoorstelling, Parade van de legendes**, te maken, geven we deze leeftijdsgroep een zekere mate van continuïteit.
- *De Grieken* was ook onze eerste contact met het basisonderwijs. Het geven van schoolvoorstellingen, maar ook de workshops zijn goed bevallen. Daar blijven we mee doorgaan.
- Wij hebben een **speciaal lesproject [korte voorstelling en workshop]** gemaakt voor basisscholen, dat in 2017 onderdeel is van het scholenaanbod Den Haag van Korzo. Dit project wordt ook aan andere basisscholen buiten Den Haag aangeboden.
- Waar mogelijk betrekken jongeren bij onze reguliere voorstellingen, eventueel in combinatie met een workshop. Het project voor Holland Dance in 2014, waarbij de leerlingen 's morgens een workshop volgden en 's aonds de voorstelling *Angel* zagen, geldt voor ons als voorbeeld.
- Door de samenwerking met Frontaal hebben we een ingang in het BO en VO en geven wij ook **schoolvoorstellingen**.

Meer publiek door coproductie.

Samenwerking is de basis van waaruit DPC werkt. Door samen te werken met andere organisaties, is het mogelijk nieuwe doelgroepen en nieuwe speelplekken te benaderen. Daarom zijn bijna al onze producties, coproducties.

In Nederland wordt door de samenwerking met Korzo de lijn met het danspubliek levend gehouden. Door de samenwerking met MAAS TD, heeft DPC de jeugd ontdekt. De komende periode gaan we dankzij een samenwerking met het Nederlands Blazers Ensemble [NBE] het publiek van de klassieke muziek en grote zaal ontdekken.

Bij internationale coproducties zijn een tournee en hoe publiek te bereiken, gespreksonderwerpen voor we met elkaar in zee gaan. Soms moeten we ook eerst ervaren, hoe spelen in een bepaald land werkt. Daarom is het van belang voor langere termijn een samenwerking aan te gaan. Alleen door continuïteit te creëren, is het mogelijk een publiek op te bouwen.

In die zin is het buitenland niet anders dan in Nederland, als speler, als groep wil je de relatie met een publiek opbouwen, verstevigen en behouden. Onze ervaring is nog steeds dat persoonlijk contact - één op één en liefst live - het beste werkt. Ondanks [of misschien dankzij] de kracht van de sociale media. Dit geldt voor zowel onze relatie met de podia als met het publiek.

tot slot

De nadruk komt naast verkoop steeds meer op marketing en publieksbereik te liggen. Wij willen in beweging blijven, inspelen op veranderingen in de maatschappij en in het culturele veld, en andere keuzes durven te maken. Om te kunnen inspelen op de veranderingen en ontwikkelingen en daar gericht mee aan het werk te gaan, is het van belang dat het team wordt uitgebreid, met iemand die zich speciaal met marketing en communicatie gaat bezighouden.

5. spreiding

DPC, een Nederlands gezelschap met wereldbereik.

Onze producties zijn in het hele land te zien. Wij spelen gemiddeld 59 keer per jaar in een van de theaters en op festivals. Door de samenwerking met Frontaal, zien we dat we meer en andere speelplekken bereiken .

De komende jaren willen we verder groeien. Dit doen we samen met Frontaal. Voor DPC is het daarbij van belang dat wij toegankelijke [*Break a Legend*] en minder toegankelijke voorstellingen [*Blind*] afwisselen. Dat wij producties maken voor de verschillende doelgroepen [*volwassenen, jeugd*] en doelplekken [*theater, festival*]. Maar ook dat we het publiek en de programmeur persoonlijk blijven ontmoeten.

Daarnaast spelen wij gemiddeld 30 keer per jaar buiten de landsgrenzen. Waren we vier jaar geleden nog vooral vertegenwoordigd in Oost-Europa, tegenwoordig zien we een lichte groei richting het westen [Duitsland, Frankrijk, Verenigd Koninkrijk] en toename van speelplekken in theaters en op festivals die traditioneel geen poppentheater programmeren. Een grote leegte is nog steeds België. Hier denken wij met het project *Refugee Body* een nieuwe stap te zetten. Wereldwijd gezien verstevigen we langzaam maar zeker de band met Brazilië, geboorteland van Paiva. Dit proces wordt de komende jaren geïntensiveerd door Paiva's samenwerking met de UFG en het project *Refugee Body*.

Met *Blind* maken we dit jaar een serieuze stap naar Australië. Wij staan aan de vooravond van onze première in Melbourne tijdens het Live Arts festival. Afhankelijk van de reacties de komende weken, is het doel om naast een tweede speelperiode van *Blind* in 2017, een tweede samenwerkingsproject te initiëren.

scènefoto Bastard! foto Jaka Ivanc

6. Talentontwikkeling

DPC is een lerende organisatie. Leren, het ontwikkelen van je talent, zit besloten in de wijze waarop wij maken en samenwerken. Wij geven talent graag een kans. Wij zien het ontwikkelen van talent als een investering in de toekomst en als een bijdrage aan de ontwikkeling van het visueel theater in het algemeen.

Visueel theater leent zich bij uitstek voor het werken in een internationale context. Duda Paiva inspireert jonge makers wereldwijd en wordt regelmatig uitgenodigd als gastdocent. Zelf ziet Paiva het lesgeven en werken met jonge makers als een kans om ook zijn eigen talent verder te ontwikkelen, erop te reflecteren en van hen te leren.

De afgelopen vier jaar heeft Paiva gewerkt met twee dansers die in Nederland studeerden, wonen en werken; Ester Natzijl is Nederlandse en Ilija Surla is Serviër. Hun eerste kennismaking met Duda Paiva was met het project *Bestiaires*. In 2011 kreeg Paiva het Cultuurfonds Theaterstipendium en daardoor kregen zowel hij als de dansers de mogelijkheid een tweede project te starten en het ontwikkelingsproces voort te zetten. Dit werd *Break a Legend*. In 2015 maakte Ester Natzijl haar eerste eigen solo gemaakt en kreeg hiervoor de Bronze Award Best of Fringe. Ilija Surla en Ester Natzijl spelen ook de komende periode in een aantal DPC producties.

Tijdens dit eerste proces ontstond een drie stappen-traject voor ontwikkeling van eigen talent:

1. *workshop*: het aanleren van de basisprincipes van de techniek
2. *creëren*: experiment, verfijning en verdieping van de techniek in combinatie met het vinden van een methode om je eigen talent en vaardigheden te gebruiken. Ook wordt aandacht besteed aan het vinden van een eigen signatuur, een eigen invalshoek.
3. *spelen*: feedback, reacties van het publiek zijn belangrijk om te peilen wat je bereikt hebt. Hoe ervaren zij de interactie tussen pop en performer?

Paiva begeleidt dit proces en stimuleert makers hun grenzen op te zoeken, buiten hun eigen comfort zone te stappen.

In 2017 starten we een tweede traject met nieuwe makers. Dit traject is onderdeel van het internationale samenwerkingsproject *Refugee Body*, het proces van onderzoek en verdieping vanaf de workshop tot het maken van de korte solo. *Refugee Body* maakt deel uit van het artistiek plan en is daar beschreven.

In het eerste talentontwikkelingstraject was de reflectie op het werk vooral gekoppeld aan de publieksreactie en de coaching van Paiva. In dit nieuwe traject komt daar een extra reflectiemoment bij. Omdat er vijf korte stukken gemaakt worden, allemaal vanuit eenzelfde thema, brengen we in 2019 niet alleen het werk bij elkaar, maar ook alle makers. Daarmee creëren we tijd en ruimte voor uitwisseling en reflectie op elkaar werk.

Natuurlijk willen we ook met de makers uit dit traject verder. De eerste volgende mogelijkheid is het project *Gomes* in 2020.

Extra

Op uitnodiging van de Universidade Federal de Goiás* is Duda Paiva gevraagd mee te werken aan een nieuwe afdeling binnen de studie podiumkunsten. Paiva zal in samenwerking met docenten van andere disciplines daar lessen verzorgen. Als tegenprestatie worden zijn techniek en werkwijze gedocumenteerd, geregistreerd en uitgegeven als lesmateriaal.

Dit plan is nog in een beginstadium, maar kan een interessante samenwerking opleveren met het theateronderwijs in Nederland.

*De UFG is de tweede universiteit in Centraal-West Brazilië, na die van de hoofdstad, de Universiteit van Brasilia. De UFG is gevestigd in Goiânia, de geboortestad van Duda Paiva. Het is een grote universiteit met zo'n 30.000 studenten, verdeeld over 150 studierichtingen.

Financiën

Het bedrag dat wij vragen voor talentontwikkeling is. Wij doen voor 15.000 euro per jaar op de pot talentontwikkeling, met een totaal van 60.000 euro over vier jaar. Dit bedrag dekt de kosten voor het traject in Nederland en de reis- en verblijfskosten die Duda Paiva maakt voor de 4 trajecten in het buitenland. Elke coproducent betaalt zijn eigen traject.

scènefoto Nikè / Break a Legend foto Henry krul

7. toelichting begroting, dekkingsplan en kerngetallen

De begroting is gebaseerd op het realiseren van continuïteit waardoor zowel artistiek, projectmatig als bedrijfsmatig groei mogelijk wordt. De grootste verandering ten opzichte van de afgelopen jaren, is dan ook te zien onder kopje beheerslasten personeel.

Bij de berekening van de baten en lasten 2017/20 zijn de gemiddelden van de afgelopen drie jaar leidraad geweest.

Baten

De *publieksinkomsten* zijn begroot op gemiddeld 80 per jaar. Dat is 9 minder de afgelopen jaren. In het licht van het aantal projecten lijkt het ons beter aan de voorzichtige kant te blijven.

Vergoedingen coproducenten zijn een gemiddelde van de te verwachten bijdragen van buitenlandse coproducenten.

Overige inkomsten zijn voor het grootste deel reis/transportinkomsten van buitenlandse optredens die contractueel zijn afgesproken.

Indirecte opbrengsten zijn de verhuurinkomsten van de Laswerkplaats, het atelier.

Bij de *gemeente Amersfoort* wordt voor 1 april 2016 een meerjarenvraag ingediend. Garantie voor honorering kan op deze termijn uiteraard niet gegeven worden. Bij een eventuele afwijzing komt de financiering van het atelier onder druk te staan en moeten er meer inkomsten uit verhuur gegenereerd worden.

Lasten

De *beheerslasten materiaal* zijn voornamelijk de kosten van de Laswerkplaats, het atelier.

Bij *beheerslasten personeel* is een verschuiving ad-hoc naar meerjarige contracten. Deze heeft betrekking op de mensen van het team die met beleidsontwikkeling en uitvoering bezig zijn en niet projectgebonden werkzaam zijn en een nieuwe functie.

Dit betreft 3 functies:

Artistieke leiding 1 fte

Zakelijk leiding 0,6 fte

Marketing / communicatie fte [nieuw]

Ook bij de *activiteitenlasten materiaal en personeel* is een lichte stijging van de kosten. De uitgaven die onder dit kopje vallen, zijn conform de marktprijs opgenomen.

Voor het eerst worden de komende periode *educatieve activiteiten* ontwikkeld en uitgevoerd. Hier is een bedrag van 5.000 voor opgenomen.

Kerngetallen

Bij de *voorstellingen* zijn we uitgegaan van de *kleine zaal*. Ook bij de productie *Zwijnenmeer* waar we minimaal 8 keer naar de grote zaal willen. Wij verwachten dat deze eerste ervaring met de grote zaal, nog niet de bezoekersaantallen van de grote zaal trekt.

Bezoekerscijfers: t/m 2016 is het gemiddelde bezoekerscijfer 136 per voorstelling. In de aanvraag gaan we uit van een gemiddelde van minimaal 170, dat is een groei van 20%. Deze groei denken te bereiken door de grote zaal productie, door jeugdvoorstellingen, te spelen op festivals en door een goede en gerichte marketing.